

Sygn. akt I DO 51/19

POSTANOWIENIE

Dnia 19 grudnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Sławomir Niedzielak

w sprawie o zezwolenie na pociągnięcie prokuratora Prokuratury Rejonowej
w O. – W. P. do odpowiedzialności karnej
po rozpoznaniu w Izbie Dyscyplinarnej na posiedzeniu niejawnym
wniosku W. P. z dnia 19 grudnia 2019 r. o wyłączenie od udziału
w rozpoznaniu sprawy sędziego SN M.B. oraz sędziego SN J.W.

postanawia:

**nie uwzględnić wniosku o wyłączenie sędziów SN – M.B. i
J.W. od udziału w sprawie
o sygn. akt I DO 51/19**

UZASADNIENIE

Prokurator W. P., pismem z dnia 19 grudnia 2019 r., wniósł na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. o wyłączenie sędziów M.B. oraz J.W. od udziału w rozpoznaniu sprawy o sygn. akt I DO 51/19. Podniósł wątpliwości, co do bezstronności wskazanych sędziów, z uwagi na pełnienie przez nich w przeszłości urzędu prokuratora, na eksponowanych, kierowniczych stanowiskach i w sytuacji, gdy ich drogi awansowe wiązały się chronologicznie z wykonywaniem przez B. Ś. funkcji Prokuratora Krajowego - – I Zastępcy Prokuratora Generalnego, na którego polecenie doszło do wdrożenia postępowania karnego w niniejszej sprawie, jak i postępowania dyscyplinarnego wobec W. P.. Wskazał, że pełnienie w nieodległej przeszłości przez w/w sędziów czynności służbowych w obrębie prokuratury skutkuje tym, że czynności te podlegają i będą podlegać ocenie formalno-prawnej B. Ś., a zatem w/w sędziowie nie mają zatem

przywileju i komfortu bezstronności. W odniesieniu do sędziego M. B. podniósł dodatkowo, że łączą ją z B. Ś. bliskie, osobiste doświadczenie i więzi wynikające z uczestnictwa w Niezależnym Stowarzyszeniu prokuratorów „A.”. W ocenie W. P. wątpliwości, co do bezstronności w/w sędziów ma uzasadniać również sposób wyznaczenia i zmiana składu orzekającego przez sędziego M.B., która pełni funkcję Przewodniczącej Wydziału I Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego. Przytoczył ponadto szereg orzeczeń różnych sądów, w tym Europejskiego Trybunału Praw Człowieka dotyczących pojęcia bezstronności sędziego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Brak jest bowiem rzeczywistych podstaw do stwierdzenia, że istnieją okoliczności, tego rodzaju, że mogłyby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności sędziów M.B. i J.W. w sprawie rozpoznania zażalenia prokuratora na uchwałę Sądu Dyscyplinarnego przy Prokuratorze Generalnym.

Należy podkreślić, że zależność służbowa pomiędzy w/w sędziami a prokuratorem B. Ś. ustała z dniem, kiedy zostali powołani do pełnienia urzędu sędziego na stanowisku sędziego Sądu Najwyższego. Objęcie przez nich tego urzędu wiąże się z przyznaniem im z mocy Konstytucji RP wszelkich atrybutów definiujących stanowisko sędziego, w tym w szczególności z atrybutem niezawisłości i niezależności. Gdyby podzielić stanowisko W. P., to przymiotu bezstronności tym bardziej byłoby pozbawieni członkowie składu orzekającego Sądu Dyscyplinarnego przy Prokuratorze Generalnym, którzy wydali zaskarżoną uchwałę o odmowie zezwolenia na pociągnięcie prokuratora W. P. do odpowiedzialności karnej. Wszak wszyscy troje są prokuratorami, a co więcej dwoje z nich prokuratorami w służbie czynnej (por. SN II KKN 538/98, OSP 2003, z. 2, poz. 25; glosa, K. Papke-Olszauskas, s. 106-108 za Komentarzem do Kodeksu postępowania karnego, Grajewski Jan, Paprzycki Lech Krzysztof, Płachta Michał, Zakamycze, 2003).

Nie ma też innych okoliczności, które mogłyby statuować poważną, obiektywnie istniejącą wątpliwość, co do bezstronności wyżej wymienionych

sędziów. Nie tworzy jej, sam fakt działalności M.B. i B. Ś. w jednym stowarzyszeniu prokuratorskim. Jego zaistnienie nie implikuje bowiem oceny u każdego postronnego obserwatora, że nie sposób odrzucić przypuszczenia, że M.B. mogłaby się okazać stronnica. Jest to wyłącznie subiektywna ocena wnioskującego.

Podobnie i okoliczności dotyczące sposobu wyznaczenia, a następnie zmiany składu orzekającego nie tworzą uzasadnionej wątpliwości w rozumieniu art. 41 § 1 k.p.k. Wyznaczenie składu nastąpiło zgodnie z obowiązującymi przepisami, a jego zmiana została podyktowana urlopem sędziego.

Z tych wszystkich względów Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.